

Men tilbage til ordsproget, for det er jo altså ikke noget nyt, at vi i Danmark rent faktisk har fremelsket en ganske vist snæver gruppe unge, som vel på det nærmeste må karakteriseres som værende uden for terapeutisk rækkevidde. Det er et problem, som vi har haft i snart en årrække, og det må siges at være for dårligt, at det ikke tidligere har givet anledning til initiativer.

I CD har vi i meget lang tid efterlyst større konsekvens, bedre behandlingsmuligheder og et nyt sanktionssystem i forhold til de belastede unge og dem, som er i risikogruppen for at blive det. Lidt populært kan man vel sige, at vi har efterlyst en højere grad af brobygning mellem socialpolitik og retspolitik.

Vi vil gerne rose regeringen for, at det rent faktisk er noget i den retning, der lægges op til i dette forslag. Om initiativerne, regeringen er kommet med her i fortsættelse af ekspertgruppens overvejelser, så er gode nok, er en anden sag. Vi synes i hvert fald, at vi vil have lov til at tygge grundigt på forslaget og se reaktionerne fra de hørte parter, før vi giver vores endelige besyv med.

For der er nogle helt grundlæggende forudsætninger for vores støtte til sådan et forslag, og det er, at det for fremtiden effektivt skal sikres, at der tages hurtigt og konsekvent fat over for de unge kriminelle. Det må være slut med endeløse tiltalefrafald eller betingede domme, hvis vilkår i øvrigt ikke har nogen nævneværdig kriminalpræventiv effekt.

Vi vil have et system, som slår hurtigt og effektivt ned på forbrydelser, og som sikrer en målrettet behandlingsmæssig indsats, der har til formål at motivere den unge til at søge uddannelse, arbejde og eventuelt også bolig. Vi vil ikke have et system, som blot får den unge til at trække på skuldrene, nej, det må gøre lidt ondt, forstået på den måde, at samfundet klart viser, at man tager afstand fra de ting, den unge har gjort, og at det ikke er gratis. Men det skal naturligvis være noget, som er udviklet med skyldig hensyntagen til, at der er tale om meget unge mennesker, som sikkert også ofte vil vise sig at være meget skrøbelige.

I CD er vi stadig væk modstandere af nedsættelse af den kriminelle lavalder ud fra en helt grundlæggende modenhedsbetragtning. Straf er formålsløs, hvis man ikke forstår, hvorfor man bliver straffet, men vi er da godt klar over, at der også begås ganske alvorlig kriminalitet af unge under denne alder.

Alt i alt mener vi, at forslaget er et klart skridt i den rigtige retning, og vi er derfor positive, i det omfang det under udvalgsbehandlingen dokumenteres, at forslaget virkelig gør en forskel som led i en mere effektiv retshåndhævelse i forhold til de ganske unge lovovertrædere.

Elisabeth Arnold (RV):

Det her er et usædvanligt lovforslag. Det er det, fordi man her indfører et princip, hvor en domstol kan dømme en ung person til de sociale foranstaltninger, han lige så godt kunne have fået i forvejen.

Det er i virkeligheden en hævet pegefinger over for kommunerne og de sociale myndigheder, hvor man siger til dem fra centralmagtens side, fra Folketingets side: I gør det ikke godt nok, alle sammen i hvert fald. Der er mange kommuner i landet, som gør et godt stykke arbejde over for unge kriminelle i deres område, men der er altså også nogle kommuner, som ikke har løftet opgaven tilstrækkelig godt.

Ekspertgruppen, som har givet årsag til dette forslag, konkluderer jo i virkeligheden, at i det store og hele er der de virkemidler og de instrumenter, som de sociale myndigheder og politiet skal bruge for at kunne komme dette uvæsen til livs. Og så spørger man jo sig selv: Hvorfor sker der så alligevel ikke det, der skal ske? Og det gør der altså ikke, fordi der er nogle kommuner, som ikke bruger de instrumenter, der er, tilstrækkelig effektivt.

Derfor er der nu fremsat det her forslag om, at man kan idømme en ny ungdomssanktion i form af en struktureret, kontrolleret, socialpædagogisk behandling af op til 2 års varighed for de 15-17-årige.

I Det Radikale Venstre synes vi, det er en interessant og spændende løsning, man er nået frem til. Det kan selvfølgelig betyde, at nogle af de unge kommer til at være betydelig længere i behandlingssystemet, end de ville kunne komme i fængsel; hvis de var under den normale strafferetspleje, men det må altså være en beslutning, vi tager med åbne øjne og lytter til de eksperter, der har rådgivet og sagt, at hvis man kun i meget kort tid har de unge mennesker inden for det socialpædagogiske område, opnår man ikke de resultater, som man gerne skulle opnå, nemlig at få de unge væk fra den kriminelle løbebane.

Vi har ikke meget fidus til, at længere fængselsophold i en meget ung alder har nogen som helst gavnlig virkning, og utrolig mange menne-